1°. 1838. **SURINAAMSCHE COURANT.** N°. 37.

MAANDAG, DEN 7den MEI.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 6 *Mei* 1838.

De Commissie tot aanneming en beoordeeling der in te leveren aangifte van verkochte *Dram* en *Malassie* en der reventuen van *Houtwaren*, op aanstaande Woensdag den 9den dezer, in plaats van Vrijdag den 11den Mei, zullende vacéren; zoo wordt zulks bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt.

Het Gouvernements ecretaris,

G. S. DE VEER.

Advertentien.

MAATSCHAPPIJ:

Tot Nut van 't Algemeen.

Het BESTUUR der Maatschappij: Tot [illegible] van [illegible] plaren van ieder Werk, alle de Boeken aan genoemde Maatschappij toebehoorende, publiek te doen verkoopen, zoo stelt het vooraf elk en een iegelijk, in de gelegenheid, om zich van die Werken te voorzien, welke hem mogten ontbreken; — *alleen* betalende, wat de Almanakken betreft, per jaargang *f* 1-00.

Zullende deze Werken verkrijgbaar zijn bij den Bode J. C. HEIJMANS, tot den eersten Julij aanstaande.

Paramaribo, den 5 Mei 1838.

De Secretaris,

J. H. DE FRIDERICI.

Berigt aan Heeren Planters.

(19686) *BREUKBANDEN*, zeer geschikt voor Plantaadje-Negers, te bekomen bij den ondergeteekende, enkelde tegen *f* 5-00 en dubbelde tegens *f* 8-00 per stuk.

Paramaribo, den 3 *Mei* 1838.

A. BOLTHE.

(19657) Worden bij dezen opgeroepen alle degenen, welke deugdelijke vorderingen hebben, ten laste den Heer C. L. D'SONDT, om dezelve rekeningen in blanco binnen den tijd van acht dagen in te zenden bij

A. J. POLAK.

Paramaribo, den 6 Mei 1838.

(18683) De *VENDU* ten huize van den Heer D. S. VON KÖNIGSLÖW is *uitgesteld* tot nader.

(17687) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om 9 uren, op Vendu verkoopen:

DE NALATENSCHAP van wijlen W. E. OFFERMAN.

Alsmede 50 kistjes EAU DE COLOGNE, van een zeer goede kwaliteit en 100 pièces blaauwe NANKINGS.

Nieuwe Uitvinding.

De Nieuw-Yorksche dagbladen behelzen uitvoerige schilderingen van de groote voordeelen der nieuwe uitvinding om de stoomboaten op cylindrische raderen gemakkelijk over het water te doen heenrollen, in plaats van dezelve, gelijk tot nu toe, met gewelk door hetzelve voort te stuwen. De aldus ingerigte *stoomboaten* gaan veel sneller dan de tegenwoordige, en vereischten slechts de helft der stoomkracht; hetgeen vooral bij verre reizen van groot belang is, daar men slechts de helft der ruimte voor steenkolen noodig heeft; zij rollen over alle klippen en zandbanken heen; zij kunnen zelfs mijlen ver over land of langs landwegen voortgerold worden; ook zijn zij geschikt om tevens als stoomwagens te dienen, en kunnen zeer gemakkelijk op het [illegible] werkje, de groote voordeelen dezer nieuwe uitvinding met elkander gaat.

De nieuwe stoomboat *Trenton*, die te Philadelphia te huis behoort, legt in ieder uur 11½ Engelsche mijlen af; zij is naar een gebeel nieuw model gebouwd, en hare ketels zijn aan de buitenzijden der boot aangebragt. De voordeelen dezer nieuwe inrigting zijn zeer groot; de ruimte die de ketels anders beslaan, is nu tot smaakvolle vertrekken gebezigd; de reizigers zijn van het vervolend gedruis der stoomwerktuigen ontheven; het verdek wordt vrijer, en de veiligheid wordt grooter; want als de ketels springen vliegt al het kookend water en alle de stukken in den stroom.

Het gezelschap van landbouwkunde te Philadelphia heeft gouden eerepenningen tot prijzen uitgeloofd voor die landbouwers, welke kunnen bewijzen dat zij twee jaren lang eene groote hoeve hebben bebouwd, zonder zelve geestrijke dranken te gebruiken, of te dulden dat zij gebruikt dien tijd op hunne hoeve gedronken werden. Waarlijk zoo iets te bewijzen heeft voeten in de aarde!

MENGELINGEN.

Praskovia onder de Roovers.

Door den roman van Mevrouw Cottin is uit de geschiedenis van Praskovia Lapouloff, het moedige meisje, dat voor haren vader, bedelend uit Siberie naar Petersburg wandelde, het voorval bekend, dat zij door roovers aangehouden, in plaats van beroofd te worden, met geschenken op vrije voeten werd gesteld; doch dit voorval is intusschen, zoo misvormd en tot nadeel van het belangrijke der waarheid met zoo vele omkleedselen in den Franschen roman verhaald, dat het belangrijk is, hetzelve uit de waarheidlievende berigten van den Graaf le Maistre te leeren kennen. Zie hier dit bargtje.

Op eenen avond ging *Praskovia* langs de huizen van een dorp, om ergens onder dak te komen, toen een boer, die haar verzoek om nachtverblijf afgeslagen hebbende, haar volgde en haar terug riep. Het was een bejaard man, wiens gelaat niet veel goeds aandiudde. Praskovia aarzelde, of zij het aanbod zoude aannemen, doch liet zich intusschen in zijne woning geleiden, wijl zij vreesde geene andere herberg te zullen kunnen vinden. Zij trof in de hut slechts eene oude vrouw aan, wier uiterlijke nog onheilspellender was, dan dat van haren geleider. Deze sloot zorgvuldig de deur, en maakte de vensters vast. Hoewel deze twee personen haar in huis genomen hadden, bewezen zij haar toch zeer weinig vriendelijkheid. Zij hadden een zoo zonderling uiterlijke, dat Praskovia bevreesd werd, en beroouw [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] die in een gat van den muur gestoken werden, en die men door andere deed vervangen, als dezelve verbrand waren. Toen zij het waagde om bij het geringe schijnsel dezer vlam de oogen op te slaan, zag zij die van hare waardin strak op haar gevestigd. Na eenige minuten zwijgens zeide de oude: »Van waar komt gij?" » »Ik kom van Ischim en ik ga naar Petersburg." " »O, gij hebt aldus veel geld om zulk eene groote reis te ondernemen!" » »Ik heb slechts tachtig kopercn kopeken," " antwoordde het beangstigde meisje. »Gij liegt," riep de oude, »ja gij liegt, men begeeft zich niet op weg, om zoo ver te gaan met zoo weinig geld." Het jonge meisje mogt zich eindelijk verzekeren als zij maar konde, dat dit hare geheele bezitting was, zij vond geen geloof. Het oude wijf [illegible] haren man toe: »Van Tobolsk naar Petersburg met tachtig kopeken, dat is waarachtig wel geloofenswaardig!"

Het ongelukkige meisje, bevreesd en bevend, hield hare tranen terug, en maakte in stilte Gode om haar te helpen. Men gaf haar intusschen eenige aardappelen, en zoodra zij die genuttigd had, riet de waardin haar aan, zich neder te leggen. Praskovia's [illegible] achterdocht had, dat waardin en waardin dieven waren, zoude gaarne haar laatste geld hebben willen gered[illegible] uit deze handen verlost te worden. Zij ontkleedde zich slechts gedeeltelijk, en zij op den oven klom, waar zij den nacht zoude doorbrengen, terwijl zij hare zakken met haren reiszak onder hun bereik liet, om het hun gemakkelijk te maken, haar geld te tellen, en om zich de schande, door [illegible] zocht te worden, te besparen.

Zoodra de ouden geloofden, dat zij ingeslapen was, begonnen zij hunne nasporingen. Praskovia hoorde met angst hun gesprek. »Zij heeft zeker nog geld bij « zich," zeiden zij. »Zij heeft zeker » wissels." » Ik heb," vervolgde de oude, » eene koord aan haren hals gezien, waar» aan eene kleine beurs hangt, daar is »het geld in." — Het was eene kleine beurs van gewast linnen, waarin haar paspoort was, welke zij nooit afdeed. Zij begonnen zachter te spreken, en de woorden, die zij van tijd tot tijd verstond, waren niet geschikt om haar gerust te stellen. »Niemand heeft haar bij ons » zien binnen gaan," zeiden de ellendigen, »men vermoedt zelfs niet, dat zij » in het dorp is." — Zij spraken nog zacht. Na eenige oogenblikken zwijgens, en toen hare verbeeldingskracht haar de vreesselijkste ongevallen afschilderde, zag het jonge meisje plotseling naast zich het hoofd van het afschuwelijke oude wijf, dat den trap opklom, verschijnen. Het bloed verstijfde in hare aderen. Zij bezwoer de oude haar het leven te laten, terwijl zij haar op nieuw verzekerde, dat zij geen geld had. Maar de onverbiddelijke naspoorster begon, zonder haar te antwoorden, hare kleederen en halve laarzen, die zij uittrekken moest, te doorzoeken. De man bracht licht. Men onderzocht de beurs, waarin de pas was, men liet haar de handen openen. Toen eindelijk de beide ouden zagen, dat hunne nasporingen vergeefs waren, klommen zij weder van den trap af, en lieten onze reizigster meer dood dan levend achter.

Dit verschrikkelijk tooneel, en nog meer de vrees van den ouden weder te zullen zien, hield haar langen tijd wakker. Toen zij intusschen aan het luide ademhalen bemerkte, dat haar waard en waardin ingeslapen waren, werd zij van tijd tot tijd geruster, en daar de vermoeidheid den angst overwon, sliep zij zelve zeer vast in. Het was reeds helder dag, toen de oude haar wekte. Zij klom van den oven af, en verwonderde zich zeer, bij haar zoo wel als bij haren man een vriendelijker gelaat te bemerken. Zij wilde vertrekken, maar de lieden hielden haar terug, om haar wat te eten te geven. Het oude wijf maakte daartoe oogenblikkelijk toebereidselen, met veel meer ijver, dan op den vorigen avond. Zij haalde van den oven den pot met *Schi* (eene Russische soep, welke van zuurkool met pekelvleesch gekookt wordt), waarvan zij haar eene rijkelijke hoeveelheid voorzette. Ondertusschen opende de man een luik in den vloer, waaronder het vat met *Kwas* (dun Bier, dat van roggemeel vervaardigd wordt) stond, en zette haar daarvan eene volle kruik voor. Een weinig gerust gesteld, door deze goede behandeling, antwoordde zij opregt op hare vragen, en verhaalde een gedeelte van hare geschiedenis.

Zij toonde er zigtbaar belangstelling in, en terwijl zij hun vroeger gedrag regtvaardigen wilden, verzekerden zij haar, dat zij slechts daarom hadden willen weten, of zij geld bij zich had, wijl zij haar te oprecht verdacht hadden, dat zij eene diefegge was; maar dat zij zien zoude, als zij hare kleine som natelde, dat zij er verre van verwijderd waren dieven te zijn. Eindelijk nam Praskovia afscheid van hen, niet regt wetende of zij hun dank verschuldigd was, terwijl zij zich gelukkig rekende hun huis verlaten te hebben. Toen zij eenige wersten van het dorp verwijderd was, werd zij begeerig haar geld na te tellen. De lezer zal, buiten twijfel even zoo verrast zijn als zij het zelve was, wanneer hij hoort, dat zij, in plaats van tachtig kopeken, die zij meende te bezitten, er honderd en twintig vond. Haar waard en waardin hadden er veertig bijgedaan.

Praskovia verhaalde dit avontuur gaarne weder, als een klaarblijkelijk bewijs van de bescherming der Godheid, die plotselijk het hart dezer slechte menschen veranderd had.

In Corsika is de gastvrijheid bijna te heilig.

De jonge lieden aldaar hebben den allersterksten afkeer om naar Frankrijk te gaan, wanneer de militaire dienst hen roept. Wat vlugten kan, vlugt, wanneer de rekrutering plaats heeft, in het gebergte; natuurlijk zetten de veiligheidswaehters, voor welke deze jongelingen het minste veilig zijn, de gens d'armes, hen na. Een zoodanig vlugteling verzocht eenen herder, zich bij hem te mogen verbergen. »Dat helpt u niets," antwoordde de herder, »hier zou men u spoedig vinden. Doch ginds in het dal, dat voor u ligt weidt mijn zoon. Zeg hem, dat gij van mijnentwege komt, om beschutting bij hem te zoeken."

De jongeling snelde voort, doch werd door den jongen schaapherder slechts opgenomen, om weldra daarop aan de dienaars van het geregt verraden te worden. De oude vernam het verraad. Hij ijlt naar den zoon toe. Hij hoort, dat men hem de waarheid verhaald heeft, en op hetzelfde oogenblik slaat hij den zoon, die de gastvrijheid aldus verried, ter neder.

Allerlei.

Als Peter de groote eens van Moskou naar St. Petersburg reisde, werd hij niet ver van Novogorod door roovers overvallen. De Czaar had slechts vier bedienden bij zich, evenwel sprong hij moedig uit de slede en ging met degen en pistolen op hen los. »Ik ben de Czaar!" riep hij hun toe, wat wilt gij?"

»Wij zijn arme drommels en allen in den grootsten nood," antwoordde een der roovers, »en alzoo gij onze Czaar zijt, kunt gij ons het gemakkelijkst helpen."

»Ik heb geen geld bij mij," antwoordde de Czaar.

»En al hadt gij geld, zouden wij dit toch niet van u aannemen," zeide de roover, »wij verzoeken u enkel om eene assignatie op de regering te Novogorod, van zoo veel als gij ons geven wilt; doch gij zult de genade hebben de som groot genoeg te stellen, om onze ellende te verminderen."

De Czaar vraagde, of duizend Roebels genoeg waren; daar de roovers hiermede tevreden waren, schreef hij eene assignatie op den Gouverneur, die een der bende naar de stad brugt, terwijl de anderen den Czaar bewaarden. De afgezondene kwam spoedig met het geld terug en nu dwongen de roovers den Czaar naar de laatste station terug te rijden, en vorderden van hem, hun zijn woord te geven, dat hij hen op geenerlei wijze vervolgen, of hen nasporen zou. Daarentegen beloofden zij hem ook eerlijke menschen en stille onderdanen te zullen worden.

Peter hield woord; nam echter voortaan sterkere maatregelen tegen het roovergespuis, waarvan destijds alle groote steden en wegen wemelden en reinigde zijn land tamelijk spoedig geheel van dezelve.

In onze nieuwspapieren wordt thans van menigvuldig treffen, van menigen slag zelfs, gesproken, waar geen der vijanden den anderen te zien kreeg. Grieken en Turken, verhaalt Emerson, zijn even lafhartig. Beide trachten zich achter heggen, struiken, rotsen en grachten te verstoken en eene gelegenheid te bespieden, om hunnen vijand, zonder dat zij zelve gezien worden, ter neder schieten. De Grieken plegen tot dat einde gaarne hun rood mutsje zoodanig op eenen afstand van zich neer te leggen, dat een in de verte loerend Turk, een hoofd meent te zien, daarop aanlegt en misschien op hetzelfde oogenblik eenen kogel in den kop krijgt, terwijl hij de roode muts van den griek doorboort.

Er bestaat in het menschelijk leven geene schooner vereeniging dan die van liefde en deugd. Zij voeden, versterken en bevestigen elkander, en zoo het waar is, dat de liefde voor de beste kweekster der deugd moet gehouden worden, is het niet minder waar, dat de deugd de liefde onsterfelijk maakt.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 30sten April 1833, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Rebecca David Sanches, Echtgenoot van Isaac Bromet, zoon. — Elisabeth Johanna Franke, Echtgenoot van Pieter Hendrik Arons, dochter. — Maria Cornelia van Boklaal, zoon. — Francina Suppemeer, zoon. — Elizabeth van Geerken, dochter. — Jacoba Sara Stuger, Echtgenoot van Johan Hendrik Reijeg, zoon. — Dientje Smith, Echtgenoot van Jacobus Jongeneel, zoon. — Catharina Bruijning, zoon. — Albertina Margaretha Adama, Echtgenoot van Johannis Hallo Jr., zoon. — Jansie Charlotte Elisabath Meijer, zoon. — Amalia Augustina Caussius, dochter. — Dientje Moses Coster, Echtgenoot van Joseph Heidemans, dochter, — Antoinetta Isabella Krauch, zoon. — Johanna Charlotte Merlba, een zoon en eene dochter. — Susanna Hellegonda Schouten, dochter. — Rachel van Emden, Echtgenoot van Mr. Carel Heilbron, dochter. — Mietje Brandt, zoon. — Geertruida Charlotte Wigant, zoon. — Henriette van Banffer, zoon. — Elisabeth Fransina van der Steede, dochter.

OVERLEDEN: Moses van Louiszoon, oud 54 jaren. — Christina Elisabeth Houthloof, dochter van Helena Anna Houthloof, oud 6 jaren en 8 m. Jan van der Hoop, Matroos aan boord van Z. M. Fregat *Algiers*, oud na gissing 25 jaren. — Cornelia Helena Conze, dochter van Johanna Louisa Picholeth, oud 4 jaren en 6 maanden. — Cornelis Abraham Meijer, zoon van Carel Abraham Meijer en Esther Princes Fernandes, oud 4 maanden en 14 dagen. — François George van van Ommeren, oud 20 jaren. — Albert Gerbrand Frederik Coblijn, zoon van Gerardina Elisabeth Bouwerman, oud 14 jaren en 5 maanden. — Magdalena Hendrika Brugts, dochter van Jacoba Mietje Scholsborg, oud 7 jaren en 6 maanden. — Theodorus Samuel Viegelandzoon, oud 40 jaren. — Cornelis Jacobus van Gorkperts, oud na gissing 45 jaren. — Jan Schobbé, oud 50 jaren. — Bernard Josephus Ries, zoon van Joseph Samuel Ries en Simcha Jacob Samson, oud 6 maanden. — Marie Janne Louise Pacotton, oud 57 jaren. — Helena Christina, dochter van Johanna Christina Smidt, oud 1 jaar en 5 maanden. — Jane Perseus, oud 45 jaren. — Susanna Elisabeth Davids, oud na gissing 25 jaren. — Frederik Bartelink, oud 37 jaren en 14 dagen. — Petronella van Pacenzen, oud 84 jaren. — George Willem Hampe, zoon van George Christiaan Hampe en Johanna Wilhelmina Mack, oud 2 jaren en 6 maanden. — Rachel de la Parra, dochter van Mordechai de la Parra en Rebecca Bueno de Mesquita, oud 2 jaren en 6 maanden. — Juliana Lea van Bak, oud 80 jaren. — Maria Antoinetta, dochter van Herrierte Wilhelmina Roepel, oud 9 maanden. — Jean Catharina, dochter van Mariana Frederica Arons, oud 4 maanden. — David Joseph Trouis, oud 58 jaren. — Antonia van Theresia van Moll, oud 80 jaren. — Heinrich Gottlieb Hölscher, Matroos van Z. M. Fregat *Algiers*, oud 36 jaren.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN:

Den 4 dezer, de Nederlandsche Schoener *Buckleburg*, Kapt. *T. Gregory*, van Marowijne, (hebbende) 1 dag reis; Passagiers: de gewezene Huisboudster van den overledene Chirurgijn der 2de klasse, Cusin, met twee Kinderen en een Slaaf, behoorende aan den Boedel van gemelden Officier, benevens een Korporaal van het Bataillon Jagers No. 27.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.